

JESENŠKA STRAŽA

Slovensko-nacionalen list.

Svoboda, čast, narod, resnica.

„Jesenška Straža“ izhaja vsako soboto opoldne. — Naročnina za celo leto 3 krome; ako se naroči dva ali več izvodov, pa po 2 kroni izvod. Naročnina naj se pošilja na upravništvo „Jesenške Straže“ (Nškarna Iv. Pr. Lampret) v Kranju. Na naročbe brez istodobne vpošiljatve naročnine se ne ozira. Pos. številke po 10 vin.

Oglasi in poslanice se računajo po petit-vrstah, če tiskano enkrat 10 vin., dvakrat 15 vin., trikrat 20 vin. Večje črke po prostoru. Če se oznanilo priobčuje večkrat, je cena posebno znižana. — Rokopisi se ne vračajo. — Dopisi naj se izvolijo frankirati in naj se pošiljajo na uredništvo „Jesenške Straže“ v Kranju

Št. 34.

V KRANJU, 22. malega srpana 1905.

I. leto.

Bohinjska železnica.

V.

Na Obrnah pri Bohinjski Beli je naenkrat nastalo novo mesto. Baraka se tišči barake; življenje je hrupno kakor v največjem mestu, saj je na malem prostoru zbranih okrog 2000 delavcev, ki gradè nekaj nad kilometer dolgi predor. Zopet isti prizori kakor ob najhujšem vrvenju na Bohinjski Bistrici! In vendar nekoliko razložka! Tukaj vidimo več Slovencev, ki so prišli iz drugih krajev, da še pobere zadnje drobtine, ki padejo od bogato obložene mize ob gradbi železnice, dočim so se boljši tuji špekulantje že preselili k predoru v Turah. Želeli bi, da bi se tem našim rojakom vsaj nekoliko izplačalo viharno in ne vedno varno življenje ob predoru! Sicer se pa vsa proga bliža koncu. V oktobru t. l. bo zapiskal vlak, ki nas popelje z Jesenic čez Dobravo, Rečico in Bohinjsko Belo v Bohinj, odtod pa skozi predor na Goriško polje proti Trstu. Drugo leto pa bo prevrtan in obokan tudi karavanski predor — in s Hrušice se bomo vozili v Beljak, Celovec, ali pa še naprej! Kaka perspektiva se odpira našim očem? Gotovo je, da bo nova železnica privedla v naše kraje več tujcev, nego si sploh moremo predstavljati. Že prirodno bogastvo naše Gorenjske bo vabilo tujce, ki bodo izkušali

oživotvoriti tukaj razna podjetja. Tvrdba Ganz & Co. je že napravila načrte za veliko električno podjetje ob Završnici, v Bohinju baje zopet kranjska industrijska družba kupuje svet za večje podjetje, kamenoloma na Mirci in ob bohinjskem jezeru bosta menda tudi še po dokončani gradbi železnice velikega pomena za razne stavbe in naprave in čuje se še več drugega. Iz vseh teh govoric smemo sklepati, da je zanimanje za našo Gorenjsko zelo veliko in da njene vodne moči ne bodo dolgo ostale neporabljene.

Še več tujcev bo pa mogoče prignala naravna lepota krajev, po katerih teče nova železnica. Že sedaj vidimo skoro v vsaki vasi od Podnarta naprej poleteti več letoviščarjev in njih število raste od leta do leta. Pri tem opažamo največ Italijanov. Ko se pa otvori bohinjska železnica, se bo ta italijanski naval — mimogrede rečeno, so to večkrat precej umazani letoviščarji, ki hodijo varčevati na Kranjsko — gotovo podvojil. Na Bohinjski Bistrici je veliko stanovanj izpraznjenih, domačini so se privadili tujcev in v kratkem postane tudi ta vas letovišče. Največ izprememb pa se pričakuje ob bohinjskem jezeru. Ta nekdanji mirni kraj — podoba smrti — že sedaj krasí nekaj vil, vsak dan pa se oglašajo kupci, ki si osvaja kos za kosom ob jezeru. Verski zaklad

ima ob jezeru hotel. Tega hoče opremiti povsem moderno, prizidati mu še dependanco z nad 50 sobami in s tem privabiti večjo množino letoviščarjev. Tudi Bohinjska Bela, Zásip, Dobrava in Hrušica, da ne govorimo o biseru naše zemlje, vedno lepem Bledu, smejo računati na večji promet s tujci.

Ali ne bodo ti tujci nevarni slovenskemu značaju naše Gorenjske? Lepi pojavi narodne probuje, ki se kažejo v zadnjem času na najnevarnejši postojanki, na Jesenicah, vžigajo nam up, da smo že toliko samozavestni, da se ne damo lahko potujčiti. Ako nas ne bo ubila tuja industrija, raznarodil nas gotovo ne bo letni promet s tujci. Zraven pa moramo pripomniti, da je sedaj zadnji čas, da se reklama za naše kraje začne zistematično širiti po slovenskih krajih. Čehi nas že stalno obiskujejo, privabiti moramo tudi Poljake, Ruse in naše brate na jugu, Hrvate, Srbe in Bolgare.

Pred vsem pa bodi dolžnost Slovencev samih, da obiskujejo rajši krasote svoje domovine, kakor tuje dežele in da zlasti imovitejše obitelji kupujejo svet na teh po navali Nemcev in Italijanov ne več varnih tleh. Lep izgled za to so nam neki tržaški rodoljubi, ki mislijo že sedaj na kupljenem svetu ob bohinjskem jezeru napraviti več stavb. Vivant sequentes!

PODLISTEK.

Na Golico!

Potopisne črtice iz Karavank.*)

Ni je gore na Slovenskem, ki bi bila v zadnjem desetletju toliko obiskovana, dejal bi, postala tako popularna med našim turistovskim svetom, — kakor je Golica, ta lepi zeleni vrh v gorenjem delu naših slikovitih, ostro v obzorje zarisanih Karavank.

Ako se ozreš s katerekoli razgledne točke v ljubljanski okolici proti gorenjski strani, proti mogočnemu gospodarju Karavank, staremu Stolu, opaziš zahodno od njega globoko zarezo, — to je useda proti sedlu Kočna. Takoj na drugi strani te zareze pa se polagoma vzdiguje raztegnjena zelena planina, precej karakteristične oblike z lahno usedo v sredi, tako da je videti dva položna raztegnjena vrhova, brez vidne razlike v višini, dasi je višji oni drugi, po-

maknjen tja proti skaloviti Kepi (Mittagskogel), ki kot zadnja mogočna straža korško-kranjska kipi v nebo v najgornjem delu Savske doline. To je Golica, zelena soseda sivega Stola. Dočim pokriva še v pozni pomladi teme poglavarja Karavank sneg, odseva že svetlo zelenje z Goličinega hrbta daleč naokrog. Na njeni najvišji točki pa stoji dalekovidna najnovejša stavba neumorno delujočega slovenskega planinskega društva — kočja, imenovana na čast starosti slovenskih planincev Francetu Kadilniku. Že z vrha Sv. Jošta in tudi Lubnika nad Škofjo Loko opaziš jo lahko s prostim očesom.

Nasproti Golici, Stolu in Kepi pa se vzdiguje v kotu, ki ga tvorita Sava Dolinka in Sava Bohinjka „hči kraljeva“, ono mogočno vrhovje z ledenimi oklepi, po katerih se radostno ozira oko in hrepeni srce vsakega prijatelja slovenske zemlje; saj sredi teh mogočnih orjakov kraljuje „snežnikov kranjskih sivi poglavar“ v vsem svojem blesku, veličastno-ponosno zroč na svoje pobožne vazale in v globoke, deloma v ze-

lenje odeté doline, ki se vlečejo daleč v osrčje Triglavskega pogorja. V tej okolici se vzdiguje v oni slikoviti vrsti karavanskih vrhov, od katerih je vsak zase krepka individualnost, nekako ponižno v nebo v zelenje odeta planina, prelepa Golica.

Menda ga ni turista, ki ne bi polezel vsako pomlad in poletje vsaj enkrat na te vedre trate, čez katere razgrne vsako leto Flora svoj najbujnejši plašč, si natrgal šopek narcis in murk ter ga ponesel doli v dimasti kraj tovarn in cvetoče industrije, ležeč v ozki Savski dolini — v prijazne Jesenice.

Skoro potem, ko se zoži dolina Save Dolinke, ležita dva kraja tvornic kranjske industrijske družbe blizu drug poleg drugega, katerih hiše se približujejo vedno bolj, tako da nastane skoro eno samo lepo cvetoče industrijsko mesto; in ne daleč od teh dveh krajev, doli blizu od vhoda v gorenjo Savsko dolino, se kadijo zopet dimniki tvornic na Javorniku.

Javornik, Sava, Jesenice — kako mirno življenje se je živelo svoj čas tu! A zdaj

*) Te črtice je napisal v knjižici „Golica in Kadilnikova kočja“ g. dr. Jos. C. Oblak. Da izve tudi širše občinstvo več o naši velevažni Golici, priobčujemo te potopisne črtice.

Dopisi.

Hrušica. Na binkoštni ponedeljek, dne 12. junija t. l., se je v tukajšni pristno germanski rastavraciji železniškega podjetništva raztelesila divja srna „koza“. Avstrijska c. kr. postava za Kranjsko dovoljuje šele začeni 15. septembra vsakega leta streljati take „koze“. Vprašamo torej slavne merodajne kroge in oblasti, ali imajo ti nemški privandraci druge postave v Avstriji, posebno na Kranjskem, da so jim dovoljene take stvari. Ali pa prosimo, da dotični, za to določeni faktorji poskrbijo, da se stvar dožene za Nemce v isti meri do postavne kazni, katera velja tudi za Slovence. V dokaz temu lahko navedemo priče.

Več interesiranih lovcev.

Mojstrana. Preteklo soboto je prišla „lepa“ četvorica turistov, ki so se namenili v Vrata k „Aljaževemu domu“. Bile so tri dame in en gospod. Najeli so si pri g. Josipu Jakelju, gostilničarju v Mojstrani, sobo za prenočišče ter v nedeljo dne 16. t. m. voz do Aljaževega doma in nazaj. Seveda smo Slovenci, oziroma Gorenjci takoj pripravljene tujcem v vsakem oziru postreči. Bilo je vse pripravljeno. Četvorica pride v soboto zvečer ter se naseli v tej gostilni. V nedeljo se odpelje v Vrata in popoldne nazaj v Mojstrano, kjer je bila v omenjeni gostilni zopet z vsem preskrbljena. Prišel je čas odhoda, in četvorica je prišla v tajne skrbi. Četvorica je odšla ter pustila četiri šopke v spomin gostilničarju za njegovo uljudno postrežbo in dano blago. Bili so to seveda Nemci, kateri itak pridejo k nam Slovencem, da žive poceni, ne plačajo nič ali pa še odneso naš denar. Bila je ta četvorica s Hrušice in med njimi še višji c. kr. vojaški uslužbenec. Vse naše gorenjske gostilničarje in obrtnike opozarjamo, da naj se pazijo in strogo nastopajo radi plačila proti vsakemu tujcu, ki ne zna našega slovenskega jezika ter pride le zlorabiti nas z goljufijo in lažmi v prid njegovi razcapani spraznjeni mošnji.

so postale važne postojanke političnega, narodnostnega boja. Bog dal, da bi izšli zmagobonosno iz njega ter se dala veljava domačemu življu!

Ako se pripelješ z železnico na Jesenice, pustivši za seboj od krasnega venca gora obdano radovljiško ravan, v to ozko dolino, zastraženo od obeh strani od temno obraslega sredogorja, izginejo ti izpred oči drug za drugim vrhovi Karavank in Julijskih alp, ki se skrivajo za Mežakljo in Repikovcem na eni, oziroma za Mirco i. dr. na drugi strani. Nekam tesna ti postane vsa okolica. Kar ne zdrži te v tem kraju delavskih domov, v tem nemirnem ozračju, nasičenem od dima in prahu. Ven moraš iz tega tesnega dola, z neodoljivo silo te žene potreba, da se povzpneš na en ali drugi rob nad dolino. Čez Mežakljo dosepeš zopet v dolino, ki se poteguje vsporedno s savsko proti gornji Radovini ter podaljšuje pravokotno v Krmo, segajočo prav v osrčje Triglavovo. Romantična je ta dolina, toda Jesenice niso postojanka za njo in triglavske turiste. Od tu vabijo pota le severno v vrhove Karavank, ob gozdnati Mirci proti Planini, Golici, Rovščici, Babi i. dr.

Dalje priti.

Mojstrana. V naši slovenski Mojstrani živi neki Janezek, „švager“ od „Breitmunderla“, kateri v sedanjem času, ko je Munderle v preiskavi, grozovito grozi in preti, zraven pa nori. To človeče trdi javno, da ima Munderl kakor tudi Janezek popolno pravico aretirati slovenske fante. Da bode pa javnost vedela, kako velika gospoda sta Munderle in Janezek, povemo to: Munderle je bil nekje tam v Rajhu „Zubringer“ nekoga doktorja, to se pravi po slovenski pomagáč, po latinski laborant; Janezek pa, kateri si misli, da ima javno pravico aretacije, je navadni jagerski pomočni hlapec. Torej, Janezek! Nehaj s svojo neumnostjo! Ti kakor tvoj „švager“ nimata nobene pravice aretirati slovenske fante. Janezek, kateri je pred malo dnevi grozil, da bode „Jeseniško Stražo“ tožil z opomnjo, da on ima v Ljubljani že take gospode, kateri bodo vse zvedeli in njemu povedali, kateri je dopisnik „Straže“, ta Janezek naj raje gleda na svojo službo in ne leta po Ljubljani, da se ne bo treba jeziti gospodom in poditi Janezka iz Ljubljane. To človeče Janezek je tako nesramno, da je poslalo celo po gospoda Janeza Pavličiča, mizarskega mojstra v Mojstrani, in zahtevalo od njega, naj odstrani svojega pomočnika kot dopisnikarja „Straže“, sicer omenjeni mojster ne dobi več izdelkov za Triglavske nemške kočje. Naš mojster gospod Pavličič je pa kot poštenjak odklonil ta poziv in preverjen naj bode, da si bode med Slovenci pošteno služil svoj kruh, akoravno mu Janezek ne bode dajal svojih naročil. Ta človek Janezek je bil tudi tako nesramen, da je našega urarja gospoda Lakota šel tožit, da je on pred njim rekel, da je urar našaš srestja na Nemce in zabaviljačez te. To je nesramna laž. Ako naš „Deutsch-Janezek“ drugače ne more rešiti svojega švagra Munderla, tako ga že s tako nesramno lažjo popolnoma rešil ne bode. To bode dokazala sodnija: Sedaj pa na švagra od Janezka, katerega zadnji tako na vse nemogoče načine rešiti hoče. Molčati smo hoteli, ker se pa njega pristaši s tako nesramnimi pričevanji oglašajo, zatorej smo primorani povedati vse. Pozor torej! Naš Munderl z imenom Eduard Schertz, hoče nam Slovencem usiliti svojo švabsko kulturo. Ali kakšna je ta kultura in kakšen je ta človek, povemo ob kratkem. Naš Munderle, pošteno oženjeni mož švabske silovite krvi, se je dal zapeljati toliko daleč, da je pred malo časom v neki gostilni v Mojstrani hotel s silo v kleti onečastiti neko pošteno hčerko slovenskega gostilničarja, ki se mu je rešila le z veliko silo in s klici na pomaganje. Pritekla je pomagat domača dekla, s katero je pa hotel storiti isto. Torej, Švabče Munderle! Heul! Ti si junak, kakršnega ne premore cela Kranjska. — Opozorimo gospoda državnega pravnika kakor sploh javne oblasti na tega Švabčeta, naj se mu vendar ustavi in prepovedo taka nesposodna dejanja. To je vendar prepovedan sad. Saj se je naš Munderl pustil pokristjaniti in gotovo se je ob tej priliki naučil tudi deset božjih zapovedi. Ako bi bili vsi Švabi enaki našemu Breitmunderlu, potem bi se težko prepevala germanska pesem: „Liebes Vaterland, magst ruhig sein . . .!“ Priče na razpolago. Fronc.

Novičar.

Seja občinskega odbora na Jesenicah se bo vršila v nedeljo dne 23. t. m. ob 9. uri dopoldne pri županstvu. Na dnevnem redu je več važnih točk.

Vsled odredbe c. kr. poštnega in brzojavnega ravnateljstva v Trstu z dne 6. julija t. l. se naznanja, da se vpeljejo z dnem 10. julija t. l. pri poštnem uradu na Jesenicah za stranke uradne ure ob delavnikih od 2. ure popoldne do 6. ure zvečer. Istočasno se je odredilo, da se bodo od sedaj naprej dostavljale poštne pošiljatve ob nedeljah samo ob 8. uri zjutraj, ne pa ob 10. uri dopoldne. Dovoljeno je pa strankam ob nedeljah med uradnimi urami na pošti na Jesenicah tudi pozneje došle pošiljatve prejemati, oziroma priti po nje.

Imenovana je učiteljica na jeseniško šolo gđc. Roza Merva, ki službuje sedaj v Ihanu v kamniškem okraju. Z našega stališča moramo odobravati to imenovanje, ker je res že zadnji čas, da dobimo na našo slovensko šolo slovensko mislečih učiteljic.

Vročinske počitnice imamo sedaj tudi na naši šoli. Pouk se pričinja že ob 7. uri zjutraj ter traja samo do 10. ure. Razume se, da odpade popoldanski pouk, kar je iz zdravstvenih ozirov popolnoma umestno.

V Kadilnikovo kočjo na Golici so začeli zahajati nekateri ljudje, ki se ustavljajo plačevati vstopnino, potem pa v kočji razgrajajo ter delajo tamošnji oskrbnici nadlego. Opozarjamo tem potom vsakogar, da mora vsak, ki gre v kočjo, plačati vstopnino.

Precej škode so napravile v soboto t. m. neke nemške barabe, ki delajo pri tukajšnih novih mostovih, v kavarni g. Valjavca. Razgrajali so res prav po načinu nemških kulturonošcev. Tukajšnje orožništvo je takoj zjutraj zaprlo tri junake ter jih izročilo okrajni sodniji v Kranjsko goro.

Podružnica slovenskega planinskega društva za kranjskogorski okraj je založila krasne razglednice Kadilnikove kočje s panoramo, ki jo vidimo z vrha Golice. Iste je dobili po vseh tukajšnjih trgovinah, kakor tudi v kočji. Razglednice je fotografiral g. Fr. Pavlin.

G. Janko Pretnar se je vrnil iz Pariza, da se po enoletnem študiranju odpočije na svojem domu na Jesenicah. Dobro došel!

Ščuvati so pričeli pristaši nemškutarške Zabukovčeve klike proti gosp. Lovru Hummerju, občinskemu tajniku na Jesenicah, češ, da trpi po občini „liberalizem“. Mi smo že davno vedeli, da je g. Hummer trn v peti raznim klerikalno-nemškutarским podreplnikom in ker mu od nikake strani ne morejo ničesar očitati, začeli so strašiti z liberalizmom. Povemo pa tem hujskačem enkrat za vselej, da ne bo to hujskanje obrodilo prav nikakega sadu in so o tem lahko popolnoma prepričani. Naši davkoplačevalci bi pač najbolje storili, ako bi Zabukovca in in Zabreta, ki sta se prodala Nemcem in delata v občini največji razdor, pognali z Jesenic — s pasjim bičem.

C. kr. evidenčni geometer iz Radovljice bo imel dne 16., 17. in 18. avgusta t. l. v prostorih c. kr. davčnega urada v Kranjski gori uradne dneve v ta namen, da bode sprejemal naznanila o nastalih izpremembah zemljiške posesti in izvrševal druga evidenčna uradna opravila.

Jeseniški narodni bogovi strašno bo-
dejo v oči one nemškutarje, ki jim načeljuje
župnik Zabukovec. Penijo se od jeze, ker
so postali na Jesenicah tako brezmočni
in brezpomembni. Nihče jih ne upošteva,
nihče uvažuje. Ali vam ni malo tesno pri
srcu, gospod Zabukovec, ko vidite, da vas
priprosto ljudstvo ne mara?

Radi svoje surovosti razvpiti občinski
stražnik Nace Koritnik je začel sedaj po Je-
senicah uganjati prave nasilnosti. Divjajoč
od gostilne do gostilne zabavlja in hujska
čez vse, kar mu pride na jezik, ter se hvali,
da bo po volitvah nekak policijski komisar
na Jesenicah, ker takrat bodo tukaj gospo-
darili že Nemci. Ali ni že zadnji čas, da se
dá Koritniku brco? Kako vendar more
jeseniški občinski odbor trpeti ta-
kega uslužbenca, kojega morajo plačevati
dostojni ljudje? Pred par dnevi smo zopet
videli lep prizor. Cela tropa razgrajačev je
vpila: „Glejte ga, glejte policaja, ki ima ta-
tico v hiši!“ Občinski odborniki morajo Ko-
ritnika poditi iz raznih kegljišč, ker zane-
marja svojo službo. Mož je prej služboval
v Novem mestu, a so ga zapodili, ker je bil
v službi nerabljiv. In občina, kakor so Je-
senice, naj plačuje človeka, nad katerim se
škandalizirajo vsi dostojni ljudje v občini!?
Pričakujemo odločnega nastopa od straai
občinskega odbora.

Pipčarski klub na Jesenicah priredi v
nedeljo dne 23. t. m. na prostem v Hre-
novci v bližini Romavha veselico, pri kateri
se bodo spuščali tudi zrakoplovi. Točilo se
bode pristno vino in pivo; za jedi bo pre-
skrbnjeno kar najbolje. Člani kluba plačajo
pijačo le napol. Vsak član naj prinese svoj
pipčec seboj. Igrala bo tudi godba. Čisti
dohodek je namenjen za družbo sv. Cirila
in Metoda. Vstopnina prosta, ob slabem
vremenu se vrši drugo nedeljo. K mnogo-
brojni udeležbi vabi pipčarski odbor.

Sokolskega zleta na Jesenicah se ude-
leže, kakor je sedaj določeno, ljubljanski,
brežiški, idrijski, kamniški, kranjski, šišen-
ski in tržaški Sokol.

Sodoma in Gomora. Naša tozadevna
notica je dvignila precej prahu med kleri-
kalno-nemškutarskimi krogi. Stvar je bila
poročana na podlagi popolnoma resničnih
faktov, za kar imamo dokaze v rokah. Ni-
kakor pa nismo hoteli s tem ožigosati orga-
nista Savinška, ker je on pri vsem počétju
čisto nedolžen, ker opravlja le službo pevo-
vodje in nikakor namenoma ne vzdržuje
takih škandaloznih razmer. Pred javnostjo
pa smo obtožili narodni izdajci župnika Za-
bukovca in kapelana Zabreta, ki vidita pri
svojih političnih nasprotnikih vsako smet, a
šta slepa za bruno med svojo gardo. Pod
krinko pobožnosti se goji najgrša pohotnost
ter se mladi zarod s pretkano hinavščino
tira v duševno in telesno propast. Znani
pismošča Čop je žalosten dokaz za to,
da je tem ljudem vseeno, kako preteklost
ima človek in kako živi v sedanosti, samo,
da se svetu kaže zvestega pristaša ajmo-
harske politike. O fantu smo povedali do-
volj jasno, kake razmere ima z zakonskimi
ženami, o tem govori cela občina, a kljub
temu vidite tega kalina vsaki dan pred žup-
niškimi durmi. Gospod Zabukovec, dokler
boste tako in take pristaše lovili, bomo
imeli za vaše svetohlinske besede le pomi-
lovalen posmeh in ljudstvo vas bo po vsej

pravici — preziralo. Ljudstvo ni slepo in
tudi misli . . .

Odkar obstoji na Jesenicah klerikalno-
nemška zveza, se ne upa „Slovenec“ bese-
dice črhiniti o Lukmanu in sploh nikomur,
ki ima le najmanj zveze z nemško tovarno.
Iz tega se razvidi, pod kako težkimi pogoji
se je moral Zabukovec Nemcem prodati, ker
ima vsestransko vezane roke in ne sme ni-
česar ukreniti brez dovoljenja nemškega
vodstva. Ali ni to žalostno za rodne Slo-
venca, ki nosi vrhutega duhovniško obleko
in naj bi bil vesten voditelj in svetovalec
narodov? Kaj je storila grška mati s sinom,
ki je izdal svojo domovino in svoj narod?!

Gnojišče, ki se nahaja v neki poznati
jeseniški trgovini in kjer se zbira najzani-
karnejša jeseniška sodrga, da opravlja do-
stojne ljudi in jim krađe dobro ime, bomo
v priliki pošteno osnažili, kar dotičniku go-
tovo ne bo v korist, ako tega sam ne stori.
Upamo, da se razumemo!

Iz Ljubljane se poroča, da je prišel
trgovski gremij v slovenske roke.
Predsednikom je bil izvoljen veletržec Ivan
Knez. Ko je bila volitev predsednika kon-
čana, so nemški člani odšli in so se na-
daljnje volitve udeležili samo Slovenci. Čast
slovenskemu trgovstvu!

Prešernov spomenik v Ljubljani se od-
krije v nedeljo dne 10. septembra t. l. K
tej svečanosti so povabljeni vsi Slovenci.
Med drugim so se posjala vabila, da se
udeleže odkritja, tudi mestnim občinskim
svetom v Zagrebu, Belgradu, Sofiji, Cetinju,
Pragi, Krakovu, Lvovu, Moskvi in Petro-
gradu.

Prve obsodbe radi domžalskih dogodkov.
Okrajno glavarstvo v Kamniku je izreklo ob-
sodbe, ki opravičeno razburjajo vso sloven-
sko javnost in ki bodo gotovo našle globok
odmev tudi pri drugih Slovanih. Cela vrsta
oseb je bila obsojena radi tega, ker je kli-
cala na slovenskih tleh „Živio!“ in „Nazdar!“
— Obsojenih je pet Kamničanov in 11 oseb
iz Domžal in Stoba deloma na 24 urni zapor,
nekaj pa tudi na 3 do 5 dni zapore. Obso-
jeni so ljudje, ker je okrajni glavar Chron
izjavil, „da so s svojo navzočnostjo na mno-
žico hujskajoče vplivali“, ne da bi vedel po-
vedati, ali so sploh kaj upili.

Oproščena sta bila pri deželnem sodišču
dne 12. julija visokošolca Svetek in Vodeb,
katera je tožilo državno pravdarstvo radi hu-
dodelstva težke telesne poškodbe, storjene ka-
detu Malitschu ob priliki demonstracij proti
Karnijolcem meseca septembra lanskega leta.

Listnica uredništva.

Narodnjaku! Članek „Naša puškarska obrt“
priobčimo v najkrajšem času. Prosim oglasite se
večkrat.

V tovarno v Mojstrano! Tovarniškim delavcem,
ki nas prosijo, naj izjavimo, da oni niso pisali dopisov
z dne 1. in 15. junija t. l., potrjujemo, da nam oni
niso poslali dotičnih dopisov.

Lepo veliko stanovanje

v I. nadstropju v restavraciji na Jesenicah
se odda s 1. avgustom t. l.

42-2 Več pove A. Emil Guštin.

M. Vidic

izdelovalec sodavice, malinovega
soka in pokalic (kraherl)

v Lescah na Gorenjskem

priporoča svoje izdelke.

29-13

Postrežba točna. Cene nizke.

HOTEL „ILIRIJA“

16-28

Ljubljana

Kolodvorske ulice št. 22

3 minute od južnega kolodvora.

Shajališče vseh Gorenjcev.

Udobni restavracijski prostori, mo-
derno urejena kavarna z dvema najnovej-
šima biljardoma ameriškega sistema, lepo,
nanovo urejene sobe za prenočevanje. —
Kopalne sobe v hiši. — Točijo se najboljša
štajerska naravna vina, pristni dolenj-
ski cviček iz Gadove peči, kakor tudi
priljubljen hrvaški pelinkovec. — Izborna
kuhinja. **Postrežba točna. Cene nizke.**
Za mnogobrojen obisk prosim spoštovanjem
Fric Novak.

Mavricij Smolej

urar na Jesenicah

priporoča svojo veliko zalogo

vsakovrstnih ur

kakor žepnih, stenskih ur in
budilk, verižic, prstanov, uha-
nov l. t. d., dalje zlatnine in
srebrnine od najfinejše do na-
vadne.

Sprejme tudi popravila, kate-
ra izvršuje natančno in točno po
zelo nizkih cenah. 6-31

Ako hočete

dobro idočo uro poceni
kupiti, zahtevajte cenik

31-1.

tvrdke N. Suttner, urar v Kranju.

Kaj je

SEYDLIN?

Priznana najboljša, po najnovejših izkušnjah higienije sestavljena in večkrat odlikovana kozmetična

ustna voda.

Dobiva se pri gg. I. Krašoyicu, A. Trevnu ter gospej Jericj Morič.

Izdelovalec: O. Seydl, Ljubljana, Špi-
talske ulice 7. 3-30

Pivovarna

G. Auer-jevih dedičev
v Ljubljani

Wolfove ulice št. 12

priporoča slavnemu občinstvu in spoštovanim gostilničarjem svoje
izborno **marčno in na bavarski način varjeno pivo.**

Pivo se oddaja v sodcih in zabojih.

Zaloge: v Kranju, Idriji, Dobrépoljah, na Robu, v Mokro-
nogu, Metliki, Vačah, Polhovem gradcu, na Igu, na Dobrovi, v
Št. Vidu na Dolenjskem, v Mirni, v Podbrdu in na Grahovem
(Goriško) in v Podgradu (Istra).

Ustanovljena leta 1854.

Tvrdka je bila v letu 1904 v Parizu in v Londonu odlikovana z
najvišjim odlikovanjem, namreč z „grand prix“, častnim križ-
cem in zlato kolajno.

Poštne hranilnice
račun št. 867.569.

Tiskarna in založništvo

Poštne hranilnice
račun št. 867.569.

Iv. Pr. Lampret v Kranju

Uredništvo in upravništvo
„Gorenjca“

Uredništvo in upravništvo
„Jeseniške Straže“

Tiskovine za gg. trgovce in
obrtnike, slavna društva,
hranilnice in posojilnice.

Vizitnice, kuverte, pisma, račune,
okrožnice, vabila, dopisnice, osmr-
tnice, tabele, lepaki, brošure, knjige
i. t. d. i. t. d.

Razglednice v več barvah.

Izvršuje

**Vsakovrstna tiskarska
dela**

v vsakem obsegu po kolikor
možno najnižjih cenah.

Zaloga:

Šolske tiskovine.

Ilustrirani
„Vodnik po Gorenjskem“.

„Osebna dohodnina“

Uredil Valentin Zan,
c. kr. davčni nadzornik.

Sična in ukusna izvršitev. — Hitra in točna postrežba. — Na željo se pošlje tudi proračun troškov.